

Sygn. akt VI GC 45/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Marta Zalewska

Protokolant: Agnieszka Kozłowska

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2018 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: W. P. (1)

przeciwko: Przedsiębiorstwo (...) Spółka z o.o. w R.

o uchylenie uchwały nr 4 Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników z dnia 8 stycznia 2018r.

I. oddala powództwo

II. zasądza od powoda W. P. (1) na rzecz pozwanego Przedsiębiorstwa (...) Spółka z o.o. w R. kwotę 1.080zł (tysiąc osiemdziesiąt złotych) tytułem kosztów procesu

III. zarządza zwrot powodowi W. P. (1) od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Rzeszowie kwoty 300zł (trzysta złotych) tytułem niewykorzystanej zaliczki na wydatki

IV. zarządza zwrot pozwanemu Przedsiębiorstwu (...) Spółka z o.o. w R. od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Rzeszowie kwoty 300zł (trzysta złotych) tytułem niewykorzystanej zaliczki na wydatki.

Sygn. akt VI GC 45/18

Uzasadnienie wyroku z dnia 6.07.2018r.

Powód W. P. (1) wniósł przeciwko (...) sp. z o.o. w R. pozew o uchylenie uchwały nr 4 NZW z dnia 8.01.2018r. Uzasadnił, iż jest mniejszościowym udziałowcem pozwanej spółki, zaś pozostałe udziały należą do F. B. (1), będącego jednocześnie prezesem zarządu. Przedstawiając historię poprzedzającą podjęcie zaskarżonej uchwały wskazał, iż przedmiotem zaskarżonej uchwały było ustalenie miesięcznego wynagrodzenia dla prezesa zarządu oraz członka zarządu, która to wypłata za rok 2018 w łącznej wysokości 84.000zł, konsumuje przewidywany zysk spółki. Dodał, iż uprzednio zaskarżył uchwałę z dnia 20.06.2016r., przeznaczającą roczny zysk spółki za 2015r. na kapitał zapasowy, gdzie koronnym argumentem spółki przemawiającym za kumulacją kapitału w spółce była rzekomo pogarszająca się trudna sytuacja gospodarcza w branży spedycyjnej, gdzie zysk wyniósł 14.000zł. Zbliżony zysk spółka wykazała za rok 2016 i również on został przeznaczony na kapitał zapasowy. Od momentu, gdy F. B. (1) stał się większościowym udziałowcem i doszło w roku 2013 do usunięcia powoda z zarządu, powód pozostaje bez wpływu na decyzje większościowego wspólnika, a ponadto nie jest informowany o finansowych spółki, co miało miejsce m.in. na etapie przed podjęciem zaskarżonej uchwały. Uchwała zastrzegająca wypłatę dla członków zarządu kwoty sześciokrotnie przewyższającej wysokość zysku z roku 2015, czy z roku 2016, przeznaczonego na kapitał zapasowy, godzi w interesy spółki, a ponadto jest sprzeczna z dobrymi obyczajami, zważywszy, iż wynagrodzenie dla prezesa zarządu nie jest

jedynym źródłem jego dochodów osiągniętych ze spółki. F. B. (1) czerpie bowiem zyski wynajmując pozwanej spółce nieruchomości pod jej siedzibę z miesięczną kwotą czynszu: 2.224zł, ponadto firma (...) w roku 2015 uzyskała zlecenia transportowe od pozwanej spółki na wartość 3.846.027,51zł, samochód służbowy wyleasingowany przez pozwaną spółkę (...) wykorzystuje do celów prywatnych, a ponadto jest tankowany wyłącznie na stacjach paliw należących do F. B. (1), oddalonych od R. około 50 km w obie strony. Tymczasem powód w roku 2017 osiągnął ze spółki przychód 2.378,78zł, nie otrzymując od tego roku praktycznie żadnych zleceń przewozowych, za wyjątkiem tylko 1 zlecenia transportowego. Odnośnie drugiego członka zarządu M. D. (1), jest on pełnoetatowym pracownikiem i jednocześnie dyrektorem w firmie (...): PHU (...) i ustalenie dla niego wynagrodzenia w pozwanej spółce stanowi de facto finansowanie przez tą spółkę jego działalności w firmie (...), której poświęca wyłączny swój czas. Przez cały okres działalności pozwana spółka z osiągniętych zysków zgromadziła kapitał zapasowy wysokości około miliona złotych, który stał się źródłem zysków wyłącznie dla większościowego wspólnika, co narusza interes spółki rozumiany jako dążenie i zachowanie wspólników zmierzające do osiągnięcia wspólnego celu, przyświecającego zawarciu umowy określonego w umowie. Na rozprawie w dniu 11.05.2018r. powód uzupełnił argumentację podając, iż strata pozwanej spółki za rok 2017 wyniosła 210.927,15zł, w związku z czym uchwała powodująca wydatek w roku 2018 w wysokości 84.000zł powiększa potencjalną stratę za rok 2018. Uchwała w związku z tym godzi w dobre obyczaje i jednocześnie jest sprzeczna z interesem spółki, a ponadto jest sprzeczna z interesem powoda, zważywszy iż dywidenda nie została mu nigdy wypłacona i jest konsumowana przez stratę w spółce.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa. Uzasadził, iż powszechną praktyką w obrocie gospodarczym jest wynagradzanie członków organów spółek kapitałowych. Pozwana spółka osiąga kilkumilionowe obroty, prowadzi działalność gospodarczą, członkowie zarządu mają długoletnie doświadczenie i przygotowanie zawodowe do wykonywanych funkcji w zakresie zarządzania przedsiębiorstwem transportowym, wykonują na bieżąco pracę w spółce, tj. uczestniczą w posiedzeniach zarządu, pozyskują nowych kontrahentów oraz pracowników do spółki, podejmują czynności mające na celu usprawnienie pracy pracowników i działalności spółki, sformułowali założenia planu rozwoju i pozyskiwania nowych zleceń, a powód w przeciwieństwie do prezesa F. B. (1) nie angażował się należycie w pracę na rzecz pozwanej spółki. Skutki działań członków zarządu w powyższym zakresie będą widoczne w ciągu 1-3 lat. Członkowie zarządu ponoszą odpowiedzialność majątkową w oparciu o art. 299 ksh, a ustalone zaskarżoną uchwałą wynagrodzenia nie przekraczają stawek rynkowych, plasując się na poziomie minimalnym, zważywszy, iż przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w styczniu 2018r. wyniosło 4.558,54zł. Wbrew twierdzeniom powoda to nielojalnie działanie powoda spowodowało obniżenie obrotów w spółce i miało istotne przełożenie na jej aktualną sytuację, tj. pogorszenie wyników finansowych. Powód bowiem prowadzi działalność konkurencyjną względem pozwanej spółki w ramach własnej działalności gospodarczej oraz spółki jawnej (...), przejmując pracowników pozwanej i wykorzystując ich doświadczenie zawodowe i znajomość kontrahentów pozwanej spółki. Powód z własnej woli poczynając od 2017r. zaprzestał współpracy z pozwaną spółką. W 2015r. i 2016r. firma powoda z tytułu otrzymanych od spółki zleceń transportowych osiągnęła obrót w wysokości odpowiednio: prawie 2 miliony złotych, ponad 2 miliony złotych. Wszystkie dotychczas wniesione przez powoda powództwa, których przedmiotem było zaskarżenie uchwał o przeznaczeniu zysku na kapitał zapasowy, zmiany umowy spółki, odwołanie powoda z funkcji członka zarządu, ponadto pozew o rozwiązanie spółki jako niezasadne zostały oddalone, a dodatkowo sprawy te absorbowwały członków zarządu. Wytaczanie powództw przeciwko spółce obniżyło motywację pracowników, co miało wpływ na pogorszenie wyników finansowych spółki. Zarząd w związku z powyższym podejmuje działania mające na celu zwiększenie obrotów: dokonał zmian organizacji pracy zwalniając pracownika administracyjnego i instalując program informatyczny do obsługi spedycji, wystawiania faktur Vat i monitorowania płatności, prowadził rekrutację w celu zatrudnienia pracowników, podniósł stawkę wynagrodzenia za usługi świadczone przez spółkę na rzecz firmy (...) o 10%, podejmuje działania mające na celu zdobycie nowych rynków, planuje stworzyć nową stronę internetową w celu zdobycia klientów. Zaprzeczył, by F. B. (1) czerpał korzyści w sposób wskazany w uzasadnieniu pozwu, czynsz z wynajęcia nieruchomości ma charakter rynkowy, dotychczasowe postępowania sądowe wykazały, iż F. B. (1) nie wykorzystuje dla celów prywatnych samochodu służbowego a tankowanie na stacji F. B. (1) w żaden sposób nie wpływa na sytuację finansową spółki, zważywszy iż paliwo to kupowane jest po stawce rynkowej.

W odpowiedzi (k. 277-284) powód zauważył, iż od roku 2013, kiedy to F. B. (1) został większościowym udziałowcem, a M. D. (1) członkiem zarządu dochód spółki drastycznie spadł z 90.000zł przed 2014r. do 12.000. – 14.000 złotych rocznie. Powód zakwestionował kilkunastoletnie doświadczenie członka zarządu w branży transportowej oraz zaangażowanie członków zarządu w pracę na rzecz spółki i poprawę jej wyniku finansowego. Zarząd pozwanej spółki nie podjął żadnych starań o zatrzymanie w spółce pracowników z wieloletnim doświadczeniem i kontaktami. Członkowie zarządu od początku istnienia spółki do 31.12.2017r. bardzo rzadko pojawiali w spółce, zajmując się własną działalnością gospodarczą. Wysoki poziom rocznego obrotu pozostaje bez znaczenia na fakt przyznania członkom zarządu wynagrodzenia, zważywszy, iż spółka i tak może osiągać przy wysokich obrotach stratę, generując koszty. Zauważył, iż to, że powód prowadzi działalność konkurencyjną, w żaden sposób nie powinno przekładać się na wyniki spółki, która na rynku obecna jest od 15 lat i gdyby była prawidłowo zarządzana, to działalność powoda nie byłaby dla spółki odczuwalna, zważywszy, iż działalność konkurencyjna powód prowadzi od stycznia 2017r. Powód zaprzeczył, by przejął pracowników pozwanej spółki: pani P. i pani P. z powodu lekceważącego podejścia zarządu do pracowników samodzielnie wypowiedziały umowy o pracę, a pozwany obie panie zwolnił z obowiązku świadczenia pracy w okresie wypowiedzenia. Dopiero po tym fakcie powód nawiązał z paniami współpracę. To pozwana spółka zaprzestała współpracy gospodarczej z powodem, który to obrót kształtował się każdego roku do 2016r. w granicach około 2 milionów złotych, przy czym dla porównania obrót firmy (...) z pozwaną spółką za lata 2015,2016 i 2017 przekraczał 5 milionów złotych za każdy rok. Odnośnie zaangażowania członków zarządu w procesy sądowe, byli oni na każdej z rozpraw reprezentowani przez fachowego pełnomocnika. Podniósł, iż zarząd nie uczynił nic w zakresie realizacji planu rozwoju.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 20.12.2017r. powód jako udziałowiec mniejszościowy pozwanej spółki otrzymał na piśmie zaproszenie do udziału w NZW na dzień 8.01.2018r. godz: 17, przedmiotem którego miało być podjęcie uchwały w sprawie ustalenia nowych zasad i ustalenia wysokości wynagrodzenia członków zarządu. Pismem z dnia 27.12.2017r. powód zwrócił się do prezesa zarządu spółki F. B. (1) o udostępnienie do wglądu deklaracji za okres styczeń – listopad 2017r. oraz dokumentów za grudzień 2017r. celem zapoznania się z sytuacją finansową spółki i zasadnością podjęcia w/w uchwały. Wyzначzył termin 3 dni roboczych przed terminem zgromadzenia. Pismo to pozwana spółka otrzymała w dniu 29.12.2017r. , a dokumenty te powód otrzymał o godz. 16 w dniu 8.01.2018r. Jednocześnie spółka skierowała pismo doręczone powodowi w dniu 8.01.2018r. z prośbą o sprecyzowanie, o jakie dokumenty za grudzień 2017r. wnosi, bowiem w w/w piśmie powód nie sprecyzował ich. Uzasadniła też celowość podjęcia uchwały w przedmiocie wynagrodzenia członków zarządu. Pismem z dnia 8.01.2018r. powód wniósł o udostępnienie mu faktur zakupowych i sprzedażowych za okres styczeń – grudzień 2017r., wyciągów bankowych, obrotów i sald za powyższy okres w terminie 7 dni, na co spółka odmówiła pismem z dnia 9.01.2018r., powołując na konkurencyjną działalność powoda i ryzyko wykorzystania tych dokumentów sprzecznie z interesem spółki (korespondencja stron k. 20- 25).

W dniu 8.01.2018r. odbyło się NZW, na którym stawili się wszyscy udziałowcy spółki, tj. powód W. P. (1) – 17 udziałów i F. B. (1) – 34 udziały. Po zapoznaniu się przez powoda z propozycją zasad wynagradzania członków zarządu złożył wniosek o przełożenie zgromadzenia o 7 dni pod warunkiem udostępnienia mu w tym czasie dokumentów wnioskowanych pismem z dnia 8.01.2018r., który to wniosek został przegłosowany przez większościowego udziałowca i w konsekwencji głosami większościowego udziałowca F. B. (1) NZW podjęło uchwałę nr 4, którą w §1 pkt 1 ustaliło miesięczne wynagrodzenie **prezesa zarządu F. B. (1) na kwotę 4.000zł brutto** miesięcznie, zaś **członka zarządu M. D. (1) na kwotę 3.000zł**, na co powód zgłosił sprzeciw. (okoliczności niesporne, nie wymagające dowodu na podst. art. 229 kpc).

Powód uprzednio wniósł kilka pozwów przeciwko pozwanej spółce. Wyrokiem z dnia 30.03.2015r. Sąd Okręgowy w R. oddalił powództwo o rozwiązanie pozwanej spółki. W ustaleniach faktycznych sąd stwierdził, iż F. B. (1), W. P. (1) i R. S. (1) w dniu 22.08.2003 zawarli umowę spółki z o.o. z równą ilością udziałów każdego z nich. Celem założenia działalności spółki była spedycja dla przewozów świadczonych przez w.w wspólników w ramach posiadanych przez nich firm przewozowych. Współpraca między wspólnikami nie układała się. Wspólnicy F. B. (1) i R. S. (1) mieli

inny pogląd na dalszy rozwój firmy, którą chcieli rozwijać na nowe rynki, poszerzać jej działalność poprzez rozwój własnych firm przewozowych, zwiększać liczbę posiadanych pojazdów. Zlecenia przewozowe pozyskiwali F. B. (1) i R. S. (1), W. P. (1) zajmował się głównie analizą wpływów spółki i dbałością o terminowe wpłaty na rzecz firmy. W dniu 4.12.2012r. F. B. (1) odkupił udziały R. S. i tym samym uzyskał 2/3 głosów w zgromadzeniu wspólników, a powód stał się mniejszościowym udziałowcem. Również po tym zdarzeniu współpraca między wspólnikami nie układała się z przyczyn, jak powyżej. Uchwałą z dnia 27.08.2013r. NZW odwołało powoda jako członka zarządu oraz podjęło uchwałę iż zarząd składa się z 2 członków zarządu. Uchwały te zostały zaskarżone przez powoda do Sądu Okręgowego w R. który prawomocnym wyrokiem z dnia 17.01.2014r. sygn. akt VI GC 312/13 powództwo częściowo oddalił, częściowo umorzył. Pismem z dnia 24.03.2014r. powód złożył prezesowi zarządu F. B. (1) propozycję zbycia swich udziałów, kolejnym pismem wskazał cenę zbycia udziałów, zaś pozwany w odpowiedzi podał własną cenę ich nabycia. Powód w odpowiedzi nie zaakceptował tej oferty. W dniu 15.05.2014r. pozwana spółka zawarła umowę najmu z F. B. (1) pomieszczeń, w której do chwili obecnej znajduje się siedziba spółki i jej administracja. (niesporne między stronami ustalenia faktyczne SO w R.w sprawie o rozwiązanie spółki sygn. akt VI GC 365/14, wyrok z dnia 30.03.2015r. k. 129 -137)

Powód wniósł również do tut. sądu pozew o uchylenie uchwały z dnia 20.06.2015r. w przedmiocie podziału zysków za rok obrotowy 2015, przeznaczającej ten zysk w całości na kapitał zapasowy spółki. Prawomocnym wyrokiem z dnia 9.05.2017r. Sąd Okręgowy powództwo oddalił. W ustaleniach faktycznych sąd ustalił m.in., iż zysk osiągniany przez spółkę w poprzednich latach przeznaczany był na kapitał zapasowy spółki. Kapitał ten wynosi łącznie ok. 900tysięcy złotych, co stanowi około 10% wartości obrotu spółki. Miesięczny koszt funkcjonowania spółki to około 20 tysięcy złotych. Ryzyko prowadzenia działalności spedycyjnej związane jest z m.in. z różnicą na kursach walut, nagminnymi opóźnieniami i brakiem płatności ze strony kontrahentów spółki, rotacją pracowników. W 2016r. wypowiedzenia umów o pracę złożyli dwaj doświadczeni pracownicy. Obaj udziałowcy uzyskują korzyści finansowe, wykonując na rzecz pozwanej spółki zlecenia transportowe, co generuje obrót : dla powoda (...) s.c za rok 2015r w wysokości 2.133.557,16zł (6 samochodów), dla F. E. PHU w wysokości 3.846.027,51zł (13-14 ciężarówek). Obaj wspólnicy korzystają z niższej marży wynoszącej 20 euro za każdy przewóz niż zleceniobiorcy zewnętrzni pozwanej spółki, których marża kształtuje się w wysokości 50-150 euro. F. B. (1) jako członek zarządu korzysta z pojazdu służbowego pozwanej spółki i tankuje go na własnej stacji benzynowej. Dodać należy, iż pozwana spółka udzielając odpowiedzi na pozew w niniejszej sprawie uzasadniając uchwałę o przeznaczeniu zysku na kapitał zapasowy wskazała, iż kumulacja zysków w kapitale zakładowym jest zgodna ze strategią rozwój spółki i gwarantuje jej bezpieczne funkcjonowanie na wypadek pogorszenia koniunktury. Powołał się na zachwianie rynku transportowego w ostatnich latach zwłaszcza w okresie kryzysu finansowego po 2008r., co spowodowało zmniejszenie ilości zamówień w zakupie i dostawach towarów, a tym samym spadek zapotrzebowania na usługi transportowe. Uniemożliwiono również usługi transportowe polskim przewoźnikom na rynek rosyjski, wzrosła też konkurencja między spedytorami i przewoźnikami, a tym samym zmalowały marże przewoźników i spedytorów. Wskazał, iż pozwany musi być przygotowany na tego typu sytuacje, czemu służy generowanie zysków po stronie kapitału zapasowego. (dowód: odpowiedź na pozew k. 26-28, wyrok SO z dnia 9.05.2017r. VI GC 266/16 wraz z niespornymi między stronami ustaleniami faktycznymi uzasadnienia wyroku k. 142 – 147).

Wyrokiem z dnia 17.01.2014r. Sąd Okręgowy w R. oddalił powództwo o uchylenie uchwały z dnia 2.09.2013r. o odwołaniu W. P. (1) ze składu zarządu oraz w przedmiocie ustalenia przez ZW dwuosobowego składu zarządu, w pozostałej części umorzył postępowanie, tj. w części odnośnie uchwał dotyczących zmian umowy spółki, poszczególnych jej paragrafów. Sąd ten w niespornych między stronami ustaleniach faktycznych poczynił podobne ustalenia jak Sąd Okręgowy w sprawie o rozwiązanie spółki. Stwierdził ponadto, iż pomiędzy wspólnikami W. P. (1) a R. S. (1) istniał konflikt na tle lekceważącego stosunku W. P. (1) do R. S. (1), co spowodowało sprzedaż przez tego ostatniego udziałów F. B. (1). W dalszym ciągu współpraca między wspólnikami nie układała się z uwagi na konfliktowość powoda. (dowód: wyrok SO z dnia 17.01.2014r. VI GC 320/13 wraz z ustaleniami faktycznymi wskazanymi w uzasadnieniu k. 187 -191). Sąd Apelacyjny w R. oddalił apelację powoda od wyroku SO oddającego powództwo o rozwiązanie spółki, przyjmując ustalenia faktyczne tegoż sądu za prawidłowe (dowód: wyrok SA wraz z uzasadnieniem z dnia 3.03.2016r. sygn. I ACa 567/15 k. 201-209).

Wyrokiem z dnia 13.01.2016r. sygn. akt VI GC 238/15 Sąd Okręgowy w R. oddalił powództwo o uchylenie uchwały ZW z dnia 30.06.2015r. o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego spółki za rok 2014. Ustalenia faktyczne, choć bezsporne między stronami poczynione na tle niniejszej sprawy pozostawały, zdaniem sądu, bez znaczenia dla rozstrzygnięcia. (dowód: wyrok z uzasadnieniem k. 214-224). Wyrokiem z dnia 13.04.2017r. SA w R. pod sygn. I ACa 296/16 oddalił apelację powoda od niniejszego wyroku k. 232).

Poza sporem było, iż powód na zgromadzeniach wspólników z zasady głośuje przeciwko uchwałom przegłosowywanym przez większościowego wspólnika F. B. (1). Stad też sąd oddalił wnioski dowodowe z przedłożonych przez powoda protokołów (...) na tę okoliczność.

M. D. (1) od 2008r. jest pracownikiem na stanowisku dyrektora zarządzającego w prowadzonej przez F. B. (1) działalności gospodarczej E. PHU, zatrudniającej około 60 pracowników. Podejmuje rozmowy w zakresie zatrudniania pracowników, podpisuje kontrakty handlowe, przygotowuje dokumenty księgowe, dokonuje rozliczenia kierowców. Z tego tytułu M. D. (1) otrzymuje wynagrodzenie miesięczne brutto w wysokości 4.000zł. Spółka (...) prowadzi działalność transportową, posiada stację benzynową, stację kontroli pojazdów, sklepy spożywcze, myjnie samochodowe. W dyspozycji firma ta posiada 10 samochodów transportowych. (dowód: wydruk ze strony internetowej oraz ze strony money.pl k. 35-37, zeznania F. B. k. 613, M. D. k. 614). W 2013r. M. D. (1) będąc pracownikiem w/w przedsiębiorstwa (...) na prośbę F. B. (1) został powołany uchwałą zgromadzenia wspólników pozwanej spółki jako członek zarządu. W ramach swej funkcji członka zarządu przejął dotychczasowy zakres czynności powoda W. P., odwołanego z tej funkcji 2.09.13r., przygotowuje dokumenty finansowe, przelewy, prowadzi rozmowy rekrutacyjne celem zatrudnienia nowych pracowników, sprawy BHP. M. D. (1) w 2016r. ukończył dwusemestralne studia w zakresie zarządzania przedsiębiorstwem na UE w K. z wynikiem bardzo dobrym, w 2017r. przedłużył uprawnienia w zakresie przewozu materiałów niebezpiecznych, które to uprawnienia są niezbędne w firmie transportowej w zakresie przewozu ładunków niebezpiecznych (kurs). W okresie wcześniejszym M. D. uzyskał certyfikaty w zakresie krajowego transportu drogowego i międzynarodowego, doświadczenie w dziedzinie marketingu, logistyki i transportu przed podjęciem funkcji członka zarządu i przed zatrudnieniem w firmie (...) nabywał w spółce (...), w której pracował do 2008r. Do końca 2016r. M. D. (1) bywał w firmie mniej więcej raz w tygodniu w piątki, zabierając dokumenty księgowe, dokonując przelewów, itp. Obecnie w firmie bywa co drugi, trzeci dzień, ponadto pozwana spółka zakupiła program komputerowy, umożliwiający obsługę księgową firmy w sposób zdalny z każdego miejsca, co umożliwi wykonywanie czynności administracyjno- księgowych spoza siedziby spółki i nie wymaga obecności w biurze. (dowód: świadectwo ukończenia studiów, zaświadczenia -certyfikaty, świadectwo pracy k. 535-538, zeznania M. D. k. 614- 614/2, częściowe zeznania powoda k. 611/2 w zakresie dotyczącym wykonywania pracy przez M. D. do 2014r., częściowe zeznania świadków E. P. k. 556, L. P. k. 557/2 w zakresie dotyczącym wykonywania pracy przez M. D. do końca 2016r.)

Prezes zarządu F. B. posiada od 2002r. certyfikat zawodowy w zakresie międzynarodowego transportu drogowego. Jako jedyny w spółce włada językiem niemieckim, co ułatwiło pozyskanie na rzecz pozwanej spółki klientów niemieckich w zakresie zlecenia usług spedycyjnych. Przez cały okres działalności spółki prowadzi działalność menadżerską w zakresie pozyskiwania klientów, zawierania nowych kontraktów. (dowód: zeznania pozwanej F. B. k. 612-613, certyfikat k. 534)

W związku z pogorszeniem wyniku finansowego w spółce oraz zwolnieniem się końcem roku 2016 dwóch doświadczonych pracowników spedycyjnych (w spółce pozostał jeden pracownik spedycyjny w niepełnym wymiarze czasu pracy), poczynając od początku roku 2017 po chwilę obecną F. B. (1) i M. D. (1) zintensyfikowali działania mające na celu pozyskanie nowych rynków i klientów w zakresie spedycji i transportu międzynarodowego (Ukraina i Niemcy). Członkowie zarządu pozwanej spółki w dniu 30.09.2017r. na posiedzeniu zarządu podjęli uchwałę, iż uzyskiwanie przez spółkę zysków wymaga podjęcia działań w celu pozyskania przez spółkę doświadczonych spedytorów i nowych klientów. Przedmiotem uchwały było deklaracja zarządu o kontynuacji działań rekrutacyjnych, pozyskanie nowych klientów na rynkach zagranicznych, przeanalizowanie możliwości podniesienia wysokości stawek wynagrodzenia, analiza zasadności dofinansowania spółki celem nowych inwestycji oraz przeanalizowanie sprawozdania finansowego

za rok 2017 celem podjęcia długoterminowego planu działań prowadzącego do zwiększenia obrotów spółki. W ramach realizacji tej uchwały zarząd spółki w dniu 31.12.2017r. podniósł wysokość wynagrodzenia uzyskiwanego ze świadczonych na rzecz E. usług o 10% poczynając od 1.01.2018r., zakłada również inwestycję w postaci zakupu ekonomicznych w kosztach utrzymania dodatkowych środków transportu, którego to planu członkowie zarządu członkowie zarządu na chwilę wyrokowania nie zrealizowali. obaj członkowie prowadzą na bieżąco proces rekrutacyjny nowych pracowników spedycyjnych. Rynek pracy w tym zakresie jest trudny, następuje częsta rotacja pracowników, w związku z czym konieczność stałego przyuczania nowozatrudnionych ludzi, od stycznia 2018r. zatrudnili dwóch dodatkowych spedytorów, prowadzą ogłoszenia o zatrudnieniu na portalu pracuj.pl. Ponadto zarząd zwolnił z pracy za wypowiedzeniem umowy z funkcji administracyjno – księgowej swego pracownika L. S. w związku z wprowadzeniem w/w komputerowego programu księgowo spedycyjnego, gdzie jej stanowisko w związku z powyższym stało się zbędne. (Po zakończeniu umowy o pracę L. S. (1) podjęła zatrudnienie na dotychczasowym stanowisku, jak w pozwanej spółce, w spółce jawnej powoda T. dowód: zeznania L. S. k. 558). F. B. (1) w celu pozyskania nowych klientów odbył w połowie 2017r. wizytę na targach w M., skąd przywiózł około 40 kontaktów z potencjalnymi firmami zlecającymi usługi spedycyjno-transportowe, (dowód: zeznania F. B. i M. D. k. 612 – 613/2, wypowiedzenie umowy o pracę i świadectwo pracy k 163-168, ogłoszenia o pracy k. 118).

Aktualne przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w styczniu 2018r. wyniosło 4.558,54zł i wykazuje tendencję wzrostową (okoliczność niesporna).

W spółce na grudzień 2017r. było zatrudnionych 4 pracowników z wynagrodzeniem netto 1800zł - 2800zł. Analogicznie za miesiąc styczeń 2018r., odpowiednio wynagrodzenie F. B. (1) w kwocie netto to kwota 2559,77zł miesięcznie, zaś M. D. (1) : 1924,58zł na podstawie zaskarżonej uchwały. Spedytor E. P. (2) w pozwanej spółce była zatrudniona przez 13 lat i na koniec okresu świadczonej pracy uzyskiwała wynagrodzenie w wysokości 4.000zł netto miesięcznie (dowód: listy płac k. 72- 74, zezn. św. E. P.).

Giełdy transportowe były obsługiwane w pozwanej spółce przez wieloletnich pracowników spedytorów: w/w E. P. i L. P., wykorzystujących swe doświadczenie zawodowe i wiedzę w zakresie sposobu pozyskiwania klientów, znajomości klientów, zarówno zlecających przewóz, jak i przewoźników ten przewóz wykonujących. Pozwana spółka prowadziła działalność spedycyjną pośrednicząc w przyjmowaniu zleceń spedycyjnych, jak również zlecając usługi przewozu poszczególnym przewoźnikom, w tym firmie (...) oraz firmie powoda T.. Zlecenia przewozów udzielane przez pozwaną powodowi, jak i F. B. (1) wymagały obustronnej współpracy stron, bez której to współpracy nie byłaby możliwa realizacja przewozów. Mianowicie to powód i odpowiednio F. B. (1) w ramach ich działalności gospodarczej zgłaszali zapotrzebowanie w danym dniu pracownikowi spedycyjnemu pozwanej spółki na wykonanie przewozu danym samochodem, dysponując wiedzą, gdzie samochód znajduje się i w jakim stanie rozładunku, zgłaszali zapotrzebowanie na tzw. załadunek w ramach drogi powrotnej, dzwoniąc w tym przedmiocie do pracownika spedycyjnego pozwanej, który to dokonywał zlecenia usługi przewozu. W dniu 28.10.2016r. E. P. (2) pracowniczka spedycyjna pozwanej spółki wypowiedziała umowę o pracę z 3 miesięcznym okresem wypowiedzenia ze skutkiem na dzień 31.01.2017r. Pracownik ten pracę spedycyjną świadczył na rzecz pozwanej spółki od 2003r. w tym samym dniu w analogiczny sposób, analogiczne wypowiedzenie umowy o pracę świadczonej od 2009r. na rzecz pozwanej spółki złożyła spedytorka L. P. (2). Panie złożyły pisemne wypowiedzenia pozostawiając je na biurku w biurze spółki, po czym rozmowę w tym przedmiocie z panią L. P. podjął M. D. (1), tj. na jakich warunkach mogłaby zostać w firmie, gdyż w spółce zabraknie spedytorów, a w związku z tym mogłaby liczyć na wyższe wynagrodzenie, na co L. P. oświadczyła, że nie ma takich możliwości. W związku powyższym zarząd spółki zaniechał dalszych rozmów z paniami, zwolnił je z obowiązku świadczenia pracy, jaki pozostał im po wykorzystaniu urlopu wypoczynkowego w okresie wypowiedzenia: w przypadku E. P. było to kilka bądź kilkanaście dni stycznia, w przypadku L. P.: jeden dzień miesiąca stycznia.

Powód W. P. (1) od 1990r. prowadzi działalność gospodarczą jednoosobowo, jak również w firmie spółki cywilnej (...), która to spółka cywilna w 2011r. przekształciła się w spółkę jawną (...), P. K.. Podmioty te zajmowały się wykonywaniem usług przewozowych na rzecz pozwanej spółki, zaś poczynając od stycznia 2017r. powód rozpoczął działalność spedycyjną w ramach spółki jawnej na analogicznych zasadach, jak dotychczas pozwana spółka. Zlecenia były składane za pośrednictwem dwóch giełd transportowych: (...) i T., zaś w przypadku pozwanej jako spedytora

na podstawie bezpośrednich zleceń z pominięciem giełd. Powód był zarejestrowany na giełdzie (...) od 2007r., ale nie korzystał z niej, bowiem do 2016r. włącznie świadczył wyłącznie usługi przewozowe na podstawie zleceń, otrzymywanych przez pozwaną spółkę. Poczynając od stycznia 2017r. zatrudnił na umowę zlecenia E. P. (2), która z tego tytułu odwiesiła wcześniej zawieszoną działalność gospodarczą spedycyjną, jak również od stycznia 2017r. zatrudnił L. P.. E. P. (2) powód zna od 1996r., bowiem pracowała ona w firmie spedycyjnej, z którą współpracował ojciec powoda, który świadczył na jej rzecz usługi przewozowe. Panie te zgłosiły się do powoda końcem roku 2016r., proponując mu poszerzenia działalności spółki jawnej o usługi spedycyjne, z czego powód skorzystał. Panie te już od początku stycznia rozpoczęły aktywną działalność na w/w giełdach transportowych w imieniu spółki (...), powołując się na tych giełdach, iż pracę spedytora od tej chwili świadczą na rzecz firmy (...). Firma (...) wykonuje na rzecz firmy (...) -sped usługi transportowe w zakresie eksportu na podstawie zleceń transportowych uzyskiwanych poza w/w giełdami. Pozwana spółka do końca roku 2016r. z pominięciem giełd transportowych, tj. przez bezpośrednie zlecenia, przez wiele lat współpracowała na stałych warunkach spedycyjnych z kontrahentami zagranicznymi, np. (...), E., B. B., O., G.. Z chwilą, gdy w/w panie spedytorki podjęły pracę na rzecz firmy powoda T., poszerzając działalność tej firmy o usługi spedycyjne, w/w dotychczasowi zleceniodawcy firmy (...) na stałą współpracę z firmą powoda sp.j. T., korzystając z renomy i doświadczenia w/w pań spedytorek. Z tego powodu pozwana spółka nie uzyskuje już zleceń spedycyjnych od w/w kontrahentów, a jedynie w roku 2017 dostała 1 zlecenie za pośrednictwem spółki jawnej powoda: T. W/w spedytorki E. P. i L. P. pozyskują zlecenia spedycyjne za pośrednictwem giełd transportowych z wykorzystaniem ich dotychczasowej wiedzy oraz wypracowanego przez siebie jako osób spedycyjnych zaufania na rynku spedycyjno- przewozowym oraz wiedzy o klientach na tym rynku. Tym sposobem firma powoda przejęła część rynku dotychczas obsługiwanego przez pozwaną spółkę w zakresie świadczenia usług spedycyjnych. Od początku 2017r. ustały zarówno telefony od firmy (...) co do wolnych samochodów i ich możliwości załadunku w trasie, jak i zlecenia przewozów od pozwanej spółki do sp.j. T..

(dowód: odpis z K. T., (...) Krajowy i (...), wydruk informacji o firmie (...) k. 75 – 86, wypowiedzenia umów o pracę i świadectwo pracy k. 151- 162, zeznania świadków E. P. k. 555/2- 556/2, L. P. k. 557-557/2, częściowe zeznania powoda k. 611-612, F. B. i M. D. k. 612/2-615)

Spółka jawna powoda T. we współpracy z pozwaną spółką wypracowała przychody w wysokości:

1/ za rok 2015 : 2.133.557,16 zł

2/ za rok 2016 : 1.877.906,07zł

3/ za rok 2017 : 2.378,78zł (okoliczność niesporna).

Wysokość całych obrotów spółki jawnej za rok 2016r. to ponad 2 mln zł, zaś za rok 2017: ok. 5-6 mln zł i analogicznie za kolejne miesiące 2018r. (dowód: zapisy na koncie T. k. 102,561, k. 117, zezn. powoda k. 611/2).

Firma (...): E. we współpracy z pozwaną spółką osiągnęła obroty w wysokości:

1/ za rok 2015: 3.846.027,51 zł

2/ za rok 2017: 2.238.172,92 zł

3/ 01.2018- 02.2018 : 284.948,16 zł (dowód: zestawienie sald obrotów k. 512-522).

W dniu 15.05.2014r. pozwana spółka wynajęła u F. B. (1) zabudowaną działkę przy ul. (...) w R. o pow. Łącznej budynku 65,8m² ustalając czynsz w wysokości łącznie 2.294zł netto miesięcznie. (dowód: umowa najmu k. 308-314). F. B. (1) jako prezes zarządu korzysta z samochodu służbowego spółki w celach służbowych, tankując ten samochód na stacji benzynowej należącej do jego firmy (...) (dowód: wydruk dotyczący stacji paliw E. B., FV na sprzedaż paliwa k. 315-330)

Pozwana spółka wykazała zysk w wysokości za rok sprawozdawczy :

1/ 2013 : 34.401,88zł, przy przychodach 9.757.731 zł

2/ 2014: 10.568,12zł, przy przychodach 9.076.003 zł

3/ 2015 : 14.088,98zł, przy przychodach 8.414.257,97 zł

4/2016 : 13.379,92zł, przy przychodach 8.644.367,03 zł,

5/2017 : strata : 161.473,80zł. przy przychodach 2.970.019,05 zł.

Członkowie zarządu przy podejmowaniu zaskarżonej uchwały na ZZW w dniu 8.01.2018r. wiedzieli, iż spółka rok obrachunkowy 2017 zakończy stratą. (dowód: zezn. F. B. i M. D.).

Na zgromadzeniu ZZW z dnia 26.06.2018r. uchwałą z mocą głosów większościowego wspólnika F. B. (1) strata ta będzie pokryta z kapitału zapasowego spółki. Propozycja powoda, by stratę pokryć z zysku z lat następnych jako zmiana treści uchwały mocą głosu większościowego wspólnika nie została uwzględniona (dowód: sprawozdania finansowe k. 386-399, k. 596, protokół ZZW z dnia 26.06.2018r. k. 622, sprawozdanie zarządu z działalności k. 627, uchwały k. 625-626).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków i zarządu pozwanej w zakresie, w jakim opisali zasady współpracy wszystkich 3 podmiotów, wymagającej do podjęcia współpracy transportowej w jednakowym stopniu zaangażowania obu stron umowy przewozu. Pozostają z nimi w sprzeczności zeznania powoda, stąd nie były wiarygodne. Sąd nie czynił też ustaleń, czy pracownicy pozwanej spółki zostali w sposób niedozwolony przejęte przez powoda, bowiem nie to było istotne dla rozstrzygnięcia. Nie był to proces z tytułu nadużycia zasad konkurencji (np. czyn nieuczciwej konkurencji) i sąd w tym procesie nie miał podstaw prawnych, by w procesie o uchylenie uchwały przyznającej wynagrodzenia członkom zarządu tworzyć prejudycał do ewentualnego innego procesu.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawą żądania pozwu był przepis art. 249 §1 ksh, który stanowi, iż uchwała może być uchylona, jeżeli :

1/jest sprzeczna z dobrymi obyczajami i jednocześnie godzi w interes spółki,

bądź też :

2/ jest sprzeczna z dobrymi obyczajami i jednocześnie ma na celu pokrzywdzenie wspólnika.

Nie budzi wątpliwości sądu, iż zaskarżona uchwała godzi w interes spółki, rozumiany jako interes finansowy, ekonomiczny, gdyż powodując wydatki spółki w wysokości łącznie 84.000 zł za rok 2018 pogarsza wynik finansowy spółki, i to niezależnie, czy spółka w powyższym roku osiągnie wynik ujemny, czy dodatni swej działalności w sprawozdaniu finansowym za rok 2018. Mając jednak na względzie znaczną wysokość przychodów spółki (prawie 3 miliony zł za rok 2017 i odpowiednio taką wysokość wydatków), nie jest to wydatek rażąco wygórowany. Trudno również na chwilę wyrokowania przesądzać, właśnie zważywszy na niską wysokość straty za rok 2017, jaki będzie ostatecznie wynik finansowy spółki za 2018r., zarówno w zakresie przychodów, jak i wydatków, a tym samym zysk/strata, a tym samym proporcja zaskarżonego wydatku spółki do w/w pozycji sprawozdania finansowego. Nie sposób uznać, iż uchwała z dnia 8.01.2018r. ustanawiająca wynagrodzenia po raz pierwszy w historii spółki dla członków zarządu miała na celu pokrzywdzenie powodowego wspólnika. Sama litera analizowanego przepisu wskazuje, iż uchwała, by mogła być uznana za krzywdzącą wspólnika musi być podjęta z nastawieniem na jego pokrzywdzenie, bądź też w świetle ugruntowanego orzecznictwa SN i sądów powszechnych, które sąd w niniejszym stanie podziela, musi przynajmniej skutkować pokrzywdzeniem wspólnika, w tym wypadku powoda. Przeznaczenie kapitału zapasowego, który w dacie podjęcia uchwały wynosił ok. 900.000 zł na pokrycie straty za rok 2017r w wysokości 161.473,80zł jest

obowiązkiem spółki i uchwała z dnia 26.06.18r. w tym przedmiocie ten obowiązek zgodnie z interesem ekonomicznym spółki realizuje. Nie może spółka (ZW) stratę pokryć przyszłymi zyskami za następne lata w sytuacji, gdy dysponuje kapitałem zapasowym. W tym przeciwie celu kumuluje się dywidendy za poprzednie lata, by w razie pogorszenia w przyszłości wyników finansowych pokryć z nich stratę. Zauważyć należy, iż strata za 2017 nie była spowodowana wydatkiem spółki wynikłym zaskarżoną uchwałą. Przedmiotem zaskarżenia była uchwała z 8.01.2018r. o przyznaniu 2 członkom zarządu wynagrodzeń miesięcznych. Nie sposób zatem uznać, iż uchwała ta krzywdzi powodowego wspólnika w zakresie pomniejszenia należnej mu dywidendy, której po pierwsze :nie wypracował samodzielnie, lecz przy znacznym zaangażowaniu Prezesa zarządu F. B. (ustalenia SO w poprzednich sprawach); po drugie: nie jest wiadomym , czy dywidenda ta w postaci kapitału zapasowego zostanie skonsumowana w roku 2019, skoro rok 2018 nie jest jeszcze rozliczony. Nieuprawnione są zatem twierdzenia, że pozwana „konsumuje” przedmiotową uchwałą zysk za poprzednie lata, którego powód nigdy nie otrzymał (w formie dywidendy), a w każdym razie twierdzenia takie stanowią li tylko spekulację na przyszłość.

O ile zatem uchwała godzi w sposób oczywisty w interes ekonomiczny spółki, o tyle powód nie wykazał, by go krzywdziła, czy też, by została podjęta w celu jego pokrzywdzenia.

Nie został natomiast spełniony drugi z kumulatywnych w/w warunków, dających podstawę sądowi do uchylecia uchwały, a mianowicie sprzeczność uchwały z dobrymi obyczajami. Zdaniem sądu przyznanie wynagrodzenia członkom zarządu z tytułu pełnionej przez nich funkcji jest zasadą w spółkach kapitałowych, innymi słowy sprawowanie funkcji pro bono wyjątkiem, a zważywszy na pogorszenie sytuacji ekonomicznej w spółce za rok 2017 (spółka wykazała stratę), spowodowało to konieczność zintensyfikowania działań członków zarządu, mających na celu poprawę wyniku spółki, choć na razie bez wymiernych efektów finansowych. Wynagrodzenie członków zarządu uchwalone uchwałą ZW, z zasady analogicznie, jak umowa o pracę, nie jest uzależnione od wyniku finansowego, osiągniętego przez spółkę, nie chodzi tu bowiem o umowę menadżerską, zawieraną przez spółki kapitałowe z osobami trzecimi - zewnętrznymi specjalistami w dziedzinie zarządzania spółką, w których to umowach oprócz ryczałtowego miesięcznego wynagrodzenia z tytułu zlecenia świadczenia funkcji członka zarządu ustala się również dodatkowe wynagrodzenie prowizyjne za osiągnięty efekt finansowy w spółce. Sąd miał przy tym na względzie, iż przez cały dotychczasowy okres sprawowania tej funkcji przez obu członków zarządu pełnili ją dotychczas nieodpłatnie, a wysokość ustalonego zaskarżoną uchwałą wynagrodzenia dla obu członków zarządu jest niższa, niż średnia krajowa, wskazana przez sąd w ustaleniach faktycznych w sektorze przedsiębiorstw, a nadto zbliżona do wynagrodzeń szeregowych pracowników zatrudnionych w spółce, czy nawet niższa w stosunku do doświadczonych spedytorek wcześniej w spółce zatrudnianych. Nie można zatem twierdzić, iż wysokość tego wynagrodzenia jest rażąco wygórowana. Sąd miał również na względzie, iż powód w efekcie zatrudnienia doświadczonych pracowników, dotychczas wykonujących pracę spedytorów w pozwanej spółce, znacznie podniósł wysokość osiąganych przez swoją spółkę jawną przychodów (ok. 1,5 – 2 krotnie), odpowiednio znacząco (prawie 3-krotnie) spadły w analogicznym okresie przychody pozwanej spółki oraz odpowiednio (ponad 1,5 –krotnie w firmie (...)). Odwrócenie zatem w/w wyników zbieżne z okresem odejścia z pozwanej spółki 2 doświadczonych spedytorek i zatrudnienia ich w spółce powoda uprawnia do postawienia tezy, iż to powód w sposób pośredni (poprzez spółkę jawną) czerpie korzyści finansowe kosztem pozwanej spółki oraz firmy prezesa zarządu pozwanej, bez przesądzania jednocześnie w tym procesie zasadności zarzutu pozwanego, iż powód „przejął” pracowników pozwanej, czym nadużył swej działalności konkurencyjnej. Nie wykazał zatem powód, by to jedynie F. B. (1) czerpał korzyści ze spółki , bowiem takowe od 2017 czerpie powód, a nie sposób czynić jakichkolwiek zarzutów Prezesowi zarządu pozwanej , iż wynajmuje nieruchomości pozwanej po stawce rynkowej , czy tankuje samochód służbowy w stacji benzynowej swej firmy (...).

Z tych względów powództwo jako niezasadne sąd oddalił na podst. art. 249 § 1 ksh.

O kosztach procesu orzekł na podst. art. 108 kpc w zw. z art. 98 § 1 i 3 kpc , na które złożyło się minimalne wynagrodzenia radcowskie z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.